SLOVENSKÁ TECHNICKÁ UNIVERZITA V BRATISLAVE FAKULTA ELEKTROTECHNIKY A INFORMATIKY

Evidenčné číslo: FEI-xxxx-xxxx

MOVIE TINDER BAKALÁRSKA PRÁCA

SLOVENSKÁ TECHNICKÁ UNIVERZITA V BRATISLAVE FAKULTA ELEKTROTECHNIKY A INFORMATIKY

Evidenčné číslo: FEI-xxxx-xxxx

MOVIE TINDER BAKALÁRSKA PRÁCA

Študijný program: Aplikovaná informatika

Názov študijného odboru: Informatika

Školiace pracovisko: Ústav informatiky a matematiky

Vedúci záverečnej práce: Ing. Romana Jamrichová

Adam Trebichalský

Bratislava 2021

SÚHRN

SLOVENSKÁ TECHNICKÁ UNIVERZITA V BRATISLAVE FAKULTA ELEKTROTECHNIKY A INFORMATIKY

Študijný program: Aplikovaná informatika

Autor: Adam Trebichalský

Bakalárska práca: Movie tinder

Vedúci záverečnej práce: Ing. Romana Jamrichová

Miesto a rok predloženia práce: Bratislava 2021

Bakalárska práca je zameraná na vytvorenie mobilnej aplikácie, ktorej úlohou je dvom používateľom navrhovať spoločné filmové a seriálové tituly, ktoré by ich oboch mohli zaujať. Práca zahŕňa naštudovanie problematiky a potrebných technológií, analýzu problému, jeho návrh a nakoniec implementáciu a otestovanie mobilnej aplikácie. Jadrom teoretickej časti práce je analýza metodík používaných pri odporúčacích systémoch a prehľad typov mobilných aplikácii. Spomenuli sme tak isto nami vybraný framework a technológie, ktoré sme použili na tvorbu samotnej aplikácie spolu s ich výhodami a odôvodnením, prečo sme si ich vybrali. Analytická časť práce obsahuje sumarizáciu existujúcich riešení, pomocou ktorej sme identifikovali potrebné komponenty a interakcie. Softvérový návrh finálneho riešenia je popísaný pomocou UML štandardu. Implementačná časť pozostáva zo zaznamenania postupu pri samotnom vývoji mobilnej aplikácie, pričom sú detailne popísané komplikovanejšie časti riešenia. Na záver sme aplikáciu otestovali, zbilancovali naše výsledky, zhodnotili riešenie a prínos aplikácie.

Kľúčové slová: mobilná aplikácia, odporúčacie systémy, filmy a seriály, react native

ABSTRACT

SLOVAK UNIVERSITY OF TECHNOLOGY IN BRATISLAVA FACULTY OF ELECTRICAL ENGINEERING AND INFORMATION TECHNOLOGY

Study Programme: Applied Informatics
Author: Adam Trebichalský

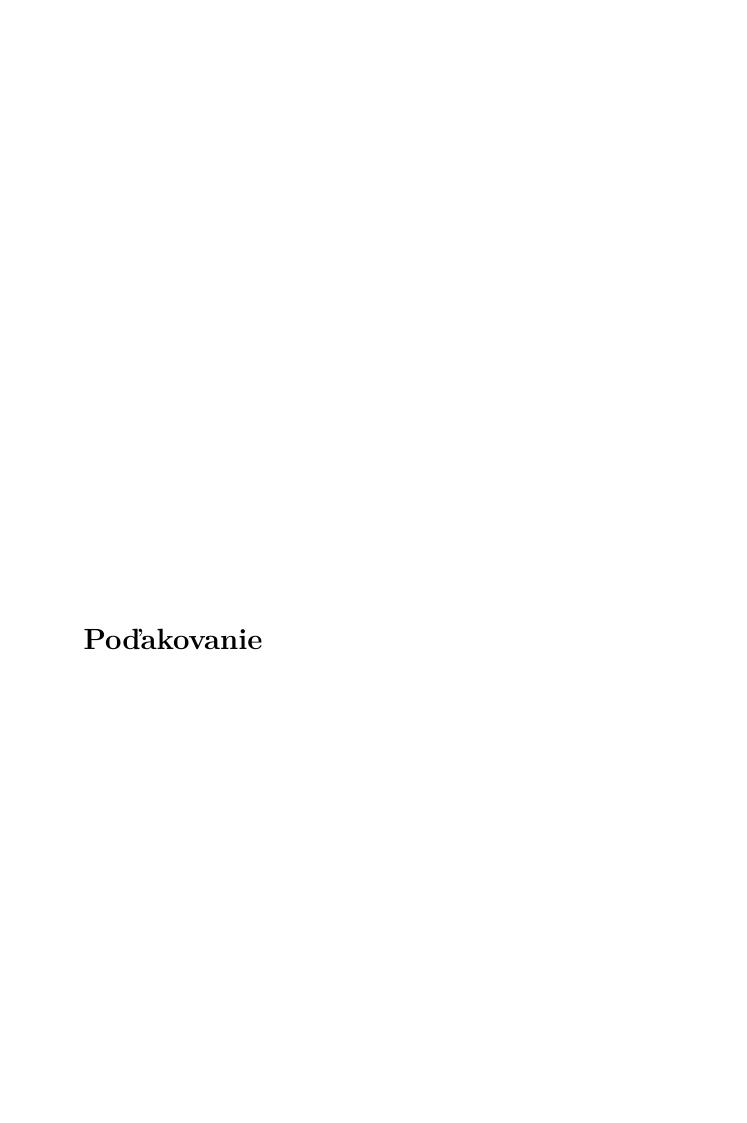
Bachelor's thesis: Movie tinder

Supervisor: Ing. Romana Jamrichová

Place and year of submission: Bratislava 2021

The bachelor thesis is focused on the creation of a mobile application, which main goal is to recommend to two users a movie or a TV series titles that could both interest them according to their tastes. The work includes also the study of technology, architectural design and implementation of a mobile application. The core of the theoretical part of the thesis consist of the analysis of methodologies used in recommendation systems, an overview of types of modern mobile applications and a description of our chosen framework and technologies for creating the application itself, justifying why we chose them and mentioning the benefits they provide. The design part of the work is devoted to the design of the application itself, which is showed with the help of different types of diagrams. The implementation part consist of showing the procedure in the development of the mobile application itself, while some relevant parts of the solution are listed in the form of images or parts of the code. At the end, we analyze the results, evaluate the solution and the benefits of the application.

Keywords: mobile application, recommendations systems, movies and tv series, react native

Obsah

Úvod							
1	Teoretická časť						
	1.1	Odpor	rúčacie systémy	2			
		1.1.1	Collaborative filtering	2			
		1.1.2	Content based filtering	3			
	1.2	Mobil	né aplikácie	4			
		1.2.1	Typy mobilných aplikácií	5			
		1.2.2	Prečo sme si vybrali React Native?	8			
	1.3	React	Native	8			
		1.3.1	Princíp fungovania	8			
		1.3.2	Bridge	9			
		1.3.3	Virtual DOM (Document Object Model)	9			
		1.3.4	Základné komponenty	11			
		1.3.5	Props a state	12			
		1.3.6	Hooks	13			
	1.4	Expo	alebo React Native CLI?	13			
		1.4.1	Expo	13			
		1.4.2	React Native CLI	14			
		1.4.3	Odôvodnenie výberu	14			
	1.5	Movie	s API	14			
	1.6	Fireba	ase	14			
		1.6.1	Firebase authentication	15			
		1.6.2	Cloud firestore	15			
	1.7	Node.	js	15			
		1.7.1	Yarn	15			
		1.7.2	Axios	15			
2	Ana	alytick	á časť	16			
3	Náv	vrhová	časť	17			
4	1 Implementačná časť						
Zá	Záver						

Zoznam obrázkov a tabuliek

Obrázok 1	Collaborative filtering	3
Obrázok 2	Content based filtering	4
Obrázok 3	Ukážka fungovania React Native aplikácie	9
Obrázok 4	Virtual DOM vs. real DOM	10

Zoznam skratiek

UX User experience

UI User interface

NFC Near field communication

 $\mathbf{H}\mathbf{T}\mathbf{M}\mathbf{L}$ HyperText markup language

CSS Cascading Style Sheets

API Application programming interface

OTA Over the air

OS Operation system

UML Unified modeling language

DOM Document object model

PCA -

SVD -

Zoznam výpisov

1	Príklad class komponentu	11
2	Príklad function komponentu	12

Úvod

Odporúčacie systémy sú v dnešnej dobe čoraz viac používané v rôznych odvetviach informatiky. Každý kto využíva internet sa s nimi už pravdepodobne stretol, či už vedome, alebo nevedome. Najčastejšie sa s nimi bežný človek môže stretnúť pri používaní sociálnych sietí, pozeraní videí na YouTube, pozeraní filmov na streamovacích službách, hľadaní známosti na Tinderi, či nakupovaní na Amazone. Pri všetkých spomenutých službách a ich odporúčacích systémoch ide v širokej podstate o jeden a ten istý cieľ. Zúžiť celú svoju ponuku produktov na tie, o ktoré bude mať spotrebiteľ podľa systému najpravdepodobnejšie záujem.

Vzhľadom nato, že jednou z oblastí, kde sa odporúčacie systémy využívajú vo veľkej miere je aj filmový priemysel, cieľom tejto bakalárskej práce je vytvoriť mobilnú aplikáciu, ktorá bude využívať odporúčací systém nato, aby dvom používateľom na základe ich predchádzajúcich interakcií s filmami a seriálmi v databáze aplikácie, odporučila film, alebo seriál, ktorý bude pre oboch čo najviac relevantný. Používatelia si potom nezávisle od seba môžu v navrhovaných filmoch pomocou jednoduchého swipeovania vyberať, či sa im daný film páči, alebo nie, pričom ak nastane medzi nimi zhoda a obaja označia ten istý film, aplikácia ich nato upozorní. Každý používateľ aplikácie bude mať svoju vlastnú filmotéku, teda zoznam filmov ktoré označil, že sa mu páčia, a zoznam filmov ktoré už videl. Aplikácia bude naprogramovaná cez populárny framework react native.

Motiváciou k tvorbe tejto aplikácie je problém, s ktorým sa stretlo mnoho ľudí, či už pri nekonečnom výbere večerného programu v domácnosti, alebo neúspešnom výbere spoločného filmu medzi kamarátmi. Hlavný prínos aplikácie je najmä skrátenie času pri výbere spoločného filmu alebo seriálu, pričom odpadá otravné prehladávanie databáz ako ČSFD a IMDB.

1 Teoretická časť

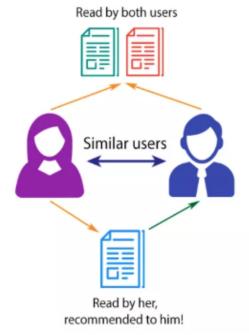
1.1 Odporúčacie systémy

Vo všeobecnosti odporúčacie systémy sú algoritmy, ktorých hlavným cieľom, je odporučiť používateľovi jemu relevantné položky (filmy na pozretie, text na čítanie, produkty na kúpenie alebo čokoľvek iné v závislosti od odvetvia). Keď sa pozrieme na dôležitosť týchto systémov, v určitých odvetviach sú skutočne nevyhnutné, pretože môžu "ak pracujú efektívne, pomáhať generovať firmám väčšie príjmy a navyše môžu predstavovať spôsob, ako vyniknúť oproti konkurencií a zlepšiť UX. Pri odporúčacích systémoch existujú dve hlavné techniky návrhu algoritmu a to tzv. collaborative filtering a content based filtering. Poďme sa teda pozrieť na rôzne koncepty týchto dvoch techník.

1.1.1 Collaborative filtering

Collaborative filtering je metóda vytvárania automatických predpovedí o záujmoch používateľa zbieraním preferencií od väčšieho počtu používateľov. Základným predpokladom tejto metódy je, že ak používateľ A má rovnaký názor na produkt ako používateľ B, je vysoko pravdepodobné, že používateľ A bude mať na iný produkt ten istý názor ako používateľ B. Týmto postupom by systém vedel napríklad predpovedať, ktoré televízne šou ma daný používateľ rád, na základe jeho doterajších názorov (napr. vo forme likes/dislikes). Treba poznamenať, že tieto predpovede sú špecifické pre daného používateľa, ale vytvárajú sa na základe informácií zhromaždených od veľkého počtu iných používateľov.

Hlavnou výhodou tejto metódy je, že sa časom s pribudajúcim počtom interakcií zlepšuje a stáva sa efektívnejšou. Avšak, vzhľadom nato, že berie do úvahy iba interakcie z minulosti, jej hlavným problémom je tzv. "cold start problem": znamená, že je takmer nemožné niečo odporučiť novému používateľovi, alebo odporúčať nový produkt používateľom, pokiaľ či už používateľ alebo produkt nemájú žiadne interakcie. Navyše mnoho používateľov a produktov má príliš málo interakcií nato, aby algoritmus s nimi vedel na začiatku efektívne pracovať. Riešenia tohto problému bývajú, že novým používateľom sa odporúčaju náhodné produkty a nové produkty sa odporúčajú náhodným používateľom (tzv. "random strategy"), odporúčanie populárnych produktov novým používateľom a odporúčanie nových produktov najviac aktivným používateľom (tzv. "maximum expectation strategy"). Tak isto sa často používa, že v skorej fáze "života" používateľa alebo produktu sa použíje iná metóda ako collaborative filtering.

Zdroj: https://towardsdatascience.com/the-remarkable-world-of-recommender-systems-bff4b9cbe6a7

Obr. 1: Collaborative filtering

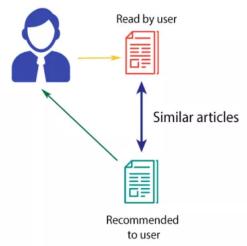
Existujú dva prístupy k tejto metóde.

- 1. Memory-based methods niekedy označované aj ako neighbourhood-based collaborative filtering algoritmy, v ktorých hodnotenia produktov používateľom sú predpovedané na základe jeho susedov. Týchto susedov môžeme ďalej definovať dvoma spôsobmi:
 - User-based collaborative filtering:
 Nájsť iných podobných používateľov a odporúčať produkty ktoré sa páčia im.
 - Item-based collaborative filtering:
 Odporúčať produkty ktoré používatelia označili, že sa im páčia, pričom niektoré iné produkty máte spoločne označené.
- 2. Model-based methods využívajú metódy strojového učenia na tvorbu predpovedí, pričom tento problém považujú ako normálny problém strojového učenia. Využívajú sa techniky ako PCA, SVD, faktorizácia matíc, clusterin či neurónové siete.

1.1.2 Content based filtering

Táto metóda zahŕňa odporúčanie produktov na základe ich samotných vlastností. Odporúčania sú tu vytvárané na základe predchádzajúcich interakcií jednotlivého používateľa s produktami. Systém pracujúci touto metódou, sa snaží hladať podobnosti medzi

produktami, s ktorými mal používateľ v minulosti pozitívnu interakciu (t.j. kúpil si daný produkt, ohodnotil kladne daný film, pridal skladbu do obľúbených atď.). Napríklad ak si používateľ v internetovom obchode s knihami kúpi knihu ktorá patrí do kategórie 'literatúra', je logické mu odporučiť knihy v tej istej alebo podobnej kategórii. Tak isto odporučiť mu knihy z toho istého roku vydania, alebo od toho istého autora. Výhodou content-based filteringu je, že nepotrebujeme veľa interakcií z minulosti nato, aby navrhoval relevantné produkty. Oproti tomu nevýhodou je, že sa systém časom neučí z interakcií a tým pádom sa ani časom nezlepšuje, keďže sa striktne drží informácií ktoré má o danom používateľovi. Ľudia sú však nepredvídateľní a ich vkus sa časom mení, preto v tomto ohľade má collaborative filtering navrch.

Zdroj: https://towardsdatascience.com/the-remarkable-world-of-recommender-systems-bff4b9cbe6a7

Obr. 2: Content based filtering

1.2 Mobilné aplikácie

Mobilná aplikácia je softvérová aplikácia vytvorená špecificky pre mobilné zariadenia ako napríklad smartfóny, tablety alebo inteligentné hodinky. Pôvodne boli aplikácie vytvárané výrobcami mobilných operačných systémov, ktorí potrebovali pre používateľov zjednodušiť používanie základných funkcií smartfónu, ako napríklad prezeranie emailov, správ o počasí, prácu s kalendárom, fotenie fotografií atď. Avšak, vďaka rýchlemu vývinu samotných smartfónov a ich operačných systémov, začal rásť dopyt aj po aplikáciách zameraných na iné oblasti. V dnešnej dobe sú najpopulárnejšie rôzne herné aplikácie, navigačné aplikácie, aplikácie na online komunikáciu, hudobné aplikácie a mnohé iné. V posledných rokoch si používanie smartfónu bez spomenutých aplikácií ani nevieme predstaviť a stali sa ich neoddeliteľnou súčasťou. Aplikácie sa väčšinou sťahujú z distribučných

platforiem, ktoré sú prevádzkované vlastníkom daného operačného systému, na ktorý je aplikácia určená. Spomeniem dva najväčšie a to App Store patriaci pod operačný systém iOS a Google Play Store patriaci pod Android. Na oboch platformách vieme nájsť veľké množstvo aplikácií všemožného zamerania, pričom každým dňom pribúdajú ďalšie. Niektoré sú bezplatné, iné spoplatnené tvorcom, pričom zárobok z nej sa delí medzi tvorcu aplikácie a distribučnú platformu.

1.2.1 Typy mobilných aplikácií

Vo všeobecnosti sa mobilné aplikácie delia na 3 základné kategórie. Natívne aplikácie, webové aplikácie a hybridné aplikácie. Dnes však už pri niektorých frameworkoch je tažke určit, do ktorej kategórie presne patria, keďže kombinujú vlastnosti viacerých z nich.

• Natívne aplikácie - sú vytvorené výlučne pre špecifický mobilný operačný systém tj. napríklad natívne Android aplikácie alebo natívne iOS aplikácie. Kvôli špecifickému zameraniu na jeden operačný systém nie je možné aplikácie kombinovať na rôznych platformách. Napríklad Blackberry aplikácia nie je spustiteľná na Androide, Windows Phone aplikáciu zase nespustíme na iOS. Teda všeobecne povedané, mobilnú aplikáciu nainštalujete a spustíte len na operačnom systéme, pre ktorý je vytvorená. Inštalujú sa priamo do mobilného zariadenia, potrebné dáta sú väčšinou uložené priamo v internom úložišku zariadenia.

Používané technológie: Na vývoj natívných aplikácií sa používajú viaceré programovacie jazyky podľa toho, pre aký OS majú byť určené. Medzi najpoužívanejšie patria Java a Kotlin pre Android, Swift a Objective-C pre iOS.

Výhody: Vďaka tomu, že sú zamerané na jednu platformu, vedia byť z hľadiska výkonu rýchlejšie a stabilnejšie. Hardvér zariadenia vedia využívať efektívnejšie. Su schopné priamo pristupovať k všetkým funkciám zariadenia, vďaka čomu vedia využiť širokú ponuku možností, ktoré dané zariadenie ponúka ako napríklad fotoaparát, kontakty zariadenia, bluetooth, NFC či dokonca samotnú polohu zariadenia (GPS). Veľkú obľubu im zabezpečuje aj to, že využívajú natívny UI, čo prináša používateľom lepší UX. Niektoré nevyžadujú na funkčnosť internetové pripojenie.

Nevýhody: Primárnym problémom je duplicita pri vývoji aplikácie, keďže je potrebné aplikáciu naprogramovať pre viaceré mobilné operačné systémy, čo priamoúmerne zvy-

šuje cenu nehovoriac o náročnosti údržby a aktualizácie kódu pri každej novej verzii. Menší komfort spôsobuje aj fakt, že ak používateľ nechce prísť o najnovšiu funkcionalitu a opravu chýb, mal by pri každej aktualizácií aplikáciu preinštalovať resp. si nainštalovať tzv. update.

Webové aplikácie - správajú sa podobne ako natívne aplikácie, najpodstatnejší rozdiel je v tom, že sa k nim pristupuje pomocou webového prehliadača. Sú to v podstate responzívne webové stránky, ktoré sa prispôsobujú svojim vzhľadom zariadeniu na ktorom sú spustené.

Používané technológie: Webové aplikácie sú vytvorené pomocou HTML, ktorého vzhľad je naštýlovaný pomocou CSS a extra funkčnosť väčšinou zabezpečuje JavaScript.

Výhody: Keďže na svoje fungovanie využívajú webový prehliadač, v tomto prípade zaniká problém duplicity pri programovaní aplikácie na viaceré operačné systémy. Toto znižuje náročnosť či už na vývoj, alebo cenu. Navyše odpadá potreba stahovania, inštalácie a aktualizovania čo znamená, že aplikácia nezaberie žiadny priestor v úložisku zariadenia.

Nevýhody: Hlavná nevýhoda pramení už z názvu - webové aplikácie, z čoho vyplýva, že bez internetového pripojenia ich nieje možné využívať. Webový prehliadač vie tiež ovplyvniť UX. Kým v jednom môže byť k dispozicií plná funkcionalita, môže sa stať, že na druhom už len obmedzená. Programátori sa tomu samozrejme snažia zabrániť a programovať aplikácie tak, aby boli plne funkčné na čo najväčšom množstve najviac používaných prehliadačov. Nevýhodou je tiež značne obmedzený prístup k pokročilejším funkciám zariadenia ako napríklad využívanie gest.

• Hybridné aplikácie - sú založené na pincípe miešania prvkov natívnych a webových aplikácií. Jadro aplikácie je napísane pomocou webových technológií (HTML, CSS, JavaScript), pričom je spúšťané z natívnej aplikácie a jej vlastného zabudovaného prehliadača, ktorý je ale pre používateľa neviditeľný. Napríklad aplikácia pre iOS by na zobrazenie používala WKWebView objekt, zatiaľ čo v Androide by na vykonávanie rovnakej funkcie používala WebView objekt. Kód samotný, je potom vložený do kontajnera

natívnej aplikácie s použitím frameworkov ako Apache Cordova (známy aj ako Phone-Gap), alebo Ionic. Tieto frameworky navyše majú aj systém pluginov, ktorý umožňuje ľahko prekonať obmedzenia webových aplikácií a rozšíriť funkcionalitu nad rámec prehliadača. Aplikácia tak môže získať plnú kontrolu nad funkciami mobilného zariadenia, čo umožňuje napríklad použiť TouchID pri iOS ako možnosť prihlásenia sa do aplikácie.

Používané technológie: Hybridné aplikácie používajú kombináciu webových technológií a natívnych API. Sú vyvinuté pomocou technológií ako Ionic, Apache Cordova, Swift, HTML5, CSS, a JavaScript.

Výhody: Kombinácia dobrého UX, menšej náročnosti pri vývoji a prijateľná cena, sú často hlavné činiteľe v ktorých hybridné aplikácie predčia konkurenciu. Vďaka tomu, že je z velkej časti použitý rovnaký zdrojový kód, nezávisle od mobilného operančého systému. Na vývoj je potrebných menej vývojárov (napr. nemusia byť zvlášť tímy vývojárov pre iOS a zvlášť pre Android).

Nevýhody: Najvačším mínusom hybridných aplikácií je výkon. Keďže sa načítávajú v spomínanom WebView objekte podobnom webovému prehliadaču, sú vysoko závislé od jeho samotného výkonu keďže je zodpovedný za zobrazovanie UI a beh kódu. Napriek tomu, že aplikácie vedia bežať na viacerých operačných systémoch, je vcelku náročné si túto vlastnosť údržať. Občas vďaka výdavkom na implementáciu cross platformingu, vie cena hybridnej aplikácie dosiahnuť ceny natívnych aplikácií. Všetko však záleží od požiadaviek a od toho, ako veľmi sa chceme priblížiť k danej natívnej aplikácií.

• Cross platform aplikácie - sú špeciálnym typom aplikácií, ktoré sú veľmi podobné hybridným, pričom ale ponukajú aj vlastnosti natívnych aplikácií. Na ich vývoj sa používajú špeciálne frameworky, pričom kód je napísaný v bežných programovacích jazykoch ako C# alebo JavaScript. Aplikácie využívajú komponenty daných frameworkov, ktoré sú potom kompilované do natívneho kódu pre konkrétnu platformu.

Používané technológie: Využívajú sa hlavne frameworky ako Xamarin, React Native a Flutter.

Výhody: Veľmi podobné hybridným aplikáciám. Jeden zdrojový kód kompilovateľný do viacerých OS, natívny UI a prijateľná cena vývoja. Oproti hybriným aplikáciám sú na tom lepšie čo sa týka výkonu, keďže nebežia vo WebView objekte.

Nevýhody: Vývojári sú pri vývoji značne obmedzený ponukou komponentov ktoré daný framework poskytuje. Z hľadiska výkonu, sú na tom čisto natívne aplikácie stále o niečo lepšie. Pri jednoduchých aplikáciách to však nie je badateľné.

1.2.2 Prečo sme si vybrali React Native?

Pri rozhodovaní o hlavnej technológií na vývoj nášej aplikácie, sme uvažovali nad dvoma možnosťami. Porovnávali sme Android Studio, ktorého programovacím jazykom je Java a vytvorili by sme teda čisto natívnu aplikáciu pre Android a cross platformový framework React Native, ktorý využíva JavaScript. Po zvážení náročnosti jednotlivých riešení, ich výhod a nevýhod, potenciálu do budúcnosti a subjektívnych sympatií, sme vybrali React Native. Detailnejšie sa mu budeme venovať v nasledujúcej kapitole.

1.3 React Native

React Native je cross-platformový framework na vývoj mobilných aplikácií, ktorý je postavený na populárnom webovom frameworku React. Rovnako ako React, aj React Native je open-source projekt udržiavaný prevažne vývojármi Facebooku a Instagramu. Potom ako sa v roku 2012 Mark Zuckerberg vyjadril, že používanie veľkého množstva HTML5 v mobilnej aplikácií Facebooku považuje za chybu. Vzhľadom nato, že výsledkom bola nestabilita aplikácie a pomalé načítavanie dát, sa Facebook rozhodol, že ich prioritou bude zlepšiť UX ich mobilnej aplikácie. React na ktorom bol neskôr v roku 2015 postavený React Native, vytvoril Jordan Walke, softvétový inžinier Facebooku. Jeho prvý prototyp, ktorý bol inšpirovaný XHP (rozšírenie PHP ktoré umožňuje vytvárať upravené HTML elementy) sa nazýval FaxJS. Použitý bol prvýkráť v roku 2011 vo Facebookovom news feede a neskôr v roku 2012 na Instagrame. React Native bol ohlásený v roku 2015 na konferencii Facebooku a prvá verzia vyšla 26. marca toho roku. Od vtedy zaznamenal tento framework nárast popularity naprieč celým spektrom vývojárov mobilných aplikácií a je čoraz častejšie používaný. Sú pomocou neho vytvorené viaceré známe mobilné aplikácie ako Facebook, Instagram, Skype, Airbnb, Bloomberg, SoundCloud a mnohé iné.

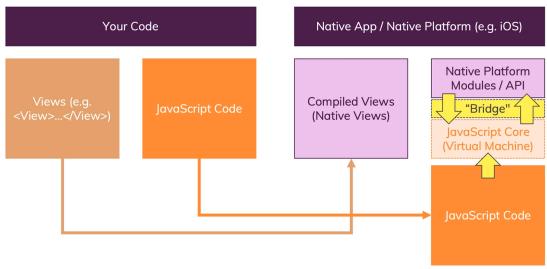
1.3.1 Princíp fungovania

Pri vytváraní aplikácií pomocou React Native, je všetka logika, volania API a management stavov v JavaScripte. V porovnaní s inými hybridnými frameworkami, aplikácia

vytvorená v React Native nebeží vo WebView, ale používa tzv. komponenty ktorých logika a štýlovanie je napísané priamo v kóde, ale vyrendrované sú konkrétne do natívnej podoby podľa platformy. Vďaka tomu je zaručené vysoké percento recyklovania kódu (cca. medzi 85 - 99 %), pričom UI je prispôsobené konkrétnej platfrome. V prípade, ak je to potrebné, React Native umožňuje písať kód, logiku a štýlovanie špecificky pre konkrétnu platformu.

1.3.2 Bridge

React Native aplikácia je zložená z dvoch častí, JavaScript kódu a natívneho kódu. Z technologického hľadiska je zaujimavé, že natívny kód je napísaný diametrálne odlišnými jazykmi. Pri iOS sa napríklad používa Objective-C alebo Swift, pri Androide Java či Kotlin. Bridge je koncept, ktorý umožňuje a zabezpečuje komunikáciu medzi týmito dvoma časťami. Je jedným z najdôležitejších princípov, bez ktorého by si natívny kód a JavaScript kód nevedeli medzi sebou vymienať žiadne informácie.

Zdroj: https://www.udemy.com/course/react-native-the-practical-guide/

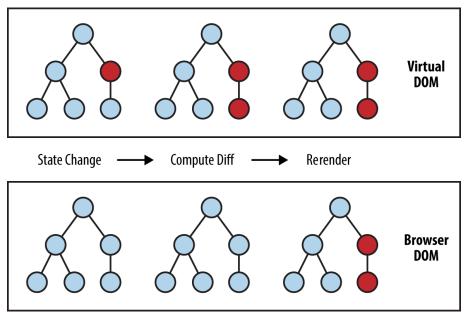
Obr. 3: Ukážka fungovania React Native aplikácie

1.3.3 Virtual DOM (Document Object Model)

Ďalším dôležitým koncepotom v React Native, je tzv. Virtual DOM. Predtým, ako si vysvetlíme pracovanie s Virtual DOM v React Native, sa nato najprv pozrieme z pohľadu Reactu. DOM je vo všeobecnosti skratka pre Document Object Model (inak nazývaný aj real DOM), čo je programové rozhranie pre HTML a XML dokumenty. DOM reprezentuje dokument ako skupinu uzlov (tzv. "nodes") a objektov. To umožňuje jazykom ako napríklad JavaScript modifikovať dané uzly a tým aj celý dokument. DOM je reprezentovaný

ako dátovy strom, vďaka čomu je každá zmena rýchla. Avšak po tejto zmene, zmenené elementy a ich potomkovia musia byť nanovo vyrendrované aby nastal aj priamo update UI danej aplikácie. Proces rendrovania je to, čo spôsobuje nezanedbateľné spomalenie výkonu, ktoré je navyše priamo úmerné so zväčšujúcim sa počtom UI komponentov, ktoré treba nanovo vyrendrovať.

Tu prichádza na scénu Virtual DOM a dosahuje podstatne lepšie výkonostné výsledky ako real DOM. Virtual DOM je iba virtuálne znázornenie DOM. Vždy, keď sa zmení stav aplikácie, namiesto real DOM sa aktualizuje virtual DOM. Keď je do UI pridaný nový element, vytvorí sa virtual DOM (reprezentovaný ako strom). Akonáhle sa zmení stav ktoréhokoľvek elementu, vytvorí sa nový virtual DOM, prebehne proces porovnania (nazývaný "diffing") aktuálnej verzie a prechádzajúcej verzie vritual DOM. Potom sa vypočíta najlepší možný spôsob ako tieto zmeny premietnuť do real DOM. Akonáhle React vie, ktoré elementy vo virtual DOM boli zmenené, zaktualizuje len dané elementy v real DOM. Vďaka tomu je výkon neporovnateľne lepší v porovnaní s priamou manipuláciou s DOM.

Zdroj: https://programmingwithmosh.com/react/react-virtual-dom-explained/

Obr. 4: Virtual DOM vs. real DOM

Na obrázku 4 vidíme červené kruhy, ktoré znázorňujú zmenené uzly. Tieto uzly reprezentujú konkrétne UI elementy, ktorých stav sa zmenil. Následne je vypočítaný rozdiel medzi aktuálnou a predchádzajúcou verziou virtual DOM stromu, pričom celý podstrom rodiča je nanovo prerendrovaný a tým poskytne aktualizáciu UI. Aktualizácie real DOM sa posielajú hromadne, namiesto odosielania aktualizácií pre každú jednu zmenu stavu.

Spôsob akým virtual DOM využíva samotný React Native je vo veľkej miere podobný. Hlavnou odlišnosťou je, že sa namiesto webových komponentov rendrujú natívne komponenty, tým pádom sa nepoužívajú webové technológie.

1.3.4 Základné komponenty

Kľúčovým prvkom každej React Native aplikácie sú komponenty. Každý komponent má inú úlohu, no dokopy tvoria celok - samotnú aplikáciu. Z hľadiska koncepcie môžeme povedať, že komponenty sú podobné JavaScript funkciám. Vedia príjímať vstupy (nazývane "props"), s ktorými potom umožňujú pracovať vo vnútri komponentu a vracajú elementy ktoré popisujú čo sa má zobraziť na obrazovke. V React Native existujú dva hlavné typy komponentov, ktoré tvoria aplikáciu. Sú štruktúrované rovnako, ako v bežnej webovej aplikácii vytvorenej pomocou Reactu.

Class komponenty

Sú to triedy rozširujúce základnú triedu z Reactu s názvom Component. Majú prístup k lifecycle metódam Reactu ako napríklad render či state/props funkcionalite od rodičovskej triedy. V súčasnosti sú menej používané kvôli tomu, že sú komplikovanejšie ako functional komponenty. Aj keď stále existujú prípady, v ktorých je ich syntax potrebná, vo všeobecnosti sa pri vytváraní nového komponentu viac používa syntax functional komponentu. Vo výpise 1 máme úvedený aj jednoduchý príklad class komponentu.

Listing 1: Príklad class komponentu

Functional komponenty

Sú najjednoduchší spôsob vytvorenia komponentu. Ich deklarácia je v podstate rovnaká ako pri obyčajnej JavaScript funkcii. V minulosti sa za ich nevýhodu oproti class komponentom považovalo to, že neumožňovali správu stavov (states) a nemali prístup k lifecycle metódam ktoré React Native poskytuje. To sa zmenilo až po vydaní verzie

16.8.0 v roku 2019, v ktorej vývojári pridali Hooks, čím tento problém zanikol. Odvtedy sa ich popularita ešte zvýšila a stali sa novým štandartom. Na výpise 2 môžeme vidieť, že je jednoduchšie ich udržiavať "light weight" a kód je pri nich čitateľnejší, ako pri class komponentoch.

Listing 2: Príklad function komponentu

React Native navyše poskytuje aj sadu predpripravených hotových natívnych komponentov, ktoré sa dajú veľmi jednoducho použiť pri programovaní aplikácie. Patria medzi ne napríklad View, Text, Button, Image, či TextInput.

1.3.5 Props a state

Props a State sú dva typy dát, pomocou ktorých vieme pracovať s komponentami.

• Props

Props (z anglického slova "properties") je obdoba argumentov pri klasických funkciách v JavaScripte alebo atribútov pri HTML. Komponenty prijímajú props od rodičovského komponentu. Ich dôležitou vlastnosťou je, že sú tzv. "immutable" tj. nemenné vo vnútri komponentu. V Reacte a v React Native smerujú dáta jedným smerom - od rodičovských komponentov k detským. Celý koncept props je založený natom, že si viete vytvoriť jeden komponent, ktorý je možné použiť na viacerých miestach v aplikácii. Rodičovské komponenty potom vedia zavolať váš vytvorený komponent, pričom na rôznych miestach vie mať rozličné props. Props v zásade pomáhajú písať znovu použiteľný kód.

• State

State pracuje odlišne v porovnaní s props. Je to interná vlastnosť komponentu, ktorá pomáha v rámci komponentu sledovať určité informácie. Použitím "setState" sa daný komponent aj jeho detské komponenty nanovo vyrendrujú, vďaka čomu sa nemusí programátor zaoberať implementáciou event handlerov ako v iných jazykoch. State sa

používa v situáciách, keď sa menia dáta v rámci komponentu. Dobrým príkladom je napríklad interakcia používateľa s komponentom, pri klikntí na tlačidlo alebo zaškrtnutí checkboxu. Napríklad pri vypĺňaní formuláru má každý z textových inputov svoj vlastný state. Ak vyplníte daný input, automaticky sa mení jeho state, čo spôsobuje prerendrovanie celého komponentu a všetkých jeho detskych komponentov.

1.3.6 Hooks

Hooks boli predstavené vo verzii 16.8.0 v roku 2019. Ich hlavnou úlohou je umožniť používať state a lifecycle metódy vo functional komponentoch, čo predtým bolo možné iba vytvorením class komponentov (v nich Hooks nie sú použiteľné). Ich uvedenie výrazne zvýhodnilo používanie functional komponentov oproti class komponentom. Tak isto ako pri komponentoch, aj tu React Native umožňuje využiť predpripravené Hooks priamo od vývojárov. Najčastejšie používané sú useEffect a useState. V prípade potreby je možné si vytvoriť aj vlastný hook tak, aby spĺňal požadovanú funkcionalitu.

1.4 Expo alebo React Native CLI?

Predtým ako sa programátor pustí do vývoja aplikácie pomocou React Native, ho čaká rozhodnutie či použiť pomocný framework Expo, alebo vstavanú funkcionalitu React Native CLI. Nato aby sme mohli vytvorenú aplikáciu vôbec spustiť, potrebujeme jednu z týchto technológii.

1.4.1 Expo

Framework používaný pri vytváraní React Native aplikácií. Je to balík nástrojov a služieb vytvorených pre React Native, ktoré pomáhajú pri vývoji aplikácie.

Výhody

- Nevyžaduje vedomosť programovania v natívnom kóde.
- Nepoužíva Xcode alebo Android Studio.
- Najrýchlejší a najjednoduchší spôsob, ako vytvoriť natívne React Native aplikácie.
- Uvolňuje OTA updates.
- Vstavaný prístup k natívnym APIs.

Nevýhody

• Ďalšia vrstva abstrakcie.

- Neumožňuje zasahovať do natívneho kódu.
- Niesu k dispozicií všetky iOS a Android APIs.

1.4.2 React Native CLI

Vstavaný nástroj v React Native, ktorý pomáha spustiť aplikáciu.

Výhody

- Umožňuje zasahovať do natívneho kódu.
- Vieme pomocou neho pridávať natívne moduly (Objective C/Java).

Nevýhody

- Vývoj iOS aplikácie nie je možný na inom OS ako MacOS.
- Na vytvorenie projektu sa vyžaduje Android Studio alebo XCode.
- Nastavenie projektu (vrátane konfigurácie) je pomerne komplikované a nepohodlné.
- Neposkytuje niektoré JavaScript APIs napr. notifikácie, je potrebné ich ručne doinštalovať.

1.4.3 Odôvodnenie výberu

V našom prípade sme si vybrali pracovať s Expom, keďže práca s ním je jednoduchšia a priamočiarejšia a vzhľadom na typ a vlastnosti aplikácie, nám jeho funkcionalita plne postačuje.

1.5 Movies API

a

1.6 Firebase

Firebase je platforma vyvinutá spoločnosťou Google, ktorá pomáha vytvárať, zlepšovať a rozširovať funkcionalitu aplikácií. Obsahuje sadu nástrojov, ktoré pokrývajú veľkú časť služieb, ktoré by si vývojári museli inak sami naprogramovať. Patria sem napríklad analytika, autentifikácia používateľov, databázy, konfigurácia, ukladanie súborov, doručovanie push notifikácií a mnoho iného. Služby sú uložené v cloude a sú škálovateľné s malým resp. minimálnym úsilím zo strany vývojára.

1.6.1 Firebase authentication

Poskytuje back-endové služby, jednoducho použiteľné SDK a predpripravené UI knižnice na autentifikáciu používateľov v aplikácii. Podporuje autentifikáciu pomocou hesla, telefónneho čísla, Googlu, Facebooku a Twitteru. Je úzko integrovaná s ostatnými službami Firebase a využíva štandardy ako OAuth 2.0 a OpenID Connect, takže ju možno ľahko integrovať do vlastného backendu.

1.6.2 Cloud firestore

Cloud Firestore je škálovateľná NoSQL cloudová databáza, pre vývoj mobilných a webových aplikácii. Udržuje dáta synchronizované medzi klientskými aplikáciami prostredníctvom listenerov v reálnom čase. Ponúka bezproblémovú integráciu s ostatnými produktami Firebase a Google Cloud vrátane cloudových funkcií.

1.7 Node.js

Node.js je open-source, medziplatformové, back-endové runtime prostredie JavaScriptu, ktoré beží na Chrome V8 JavaScript engine a vykonáva kód JavaScript mimo webového prehliadača. Node.js umožňuje vývojárom používať JavaScript na písanie nástrojov príkazového riadku a na skriptovanie na strane servera - spúšťanie skriptov na strane servera na produkciu dynamického obsahu webovej stránky pred odoslaním stránky do webového prehliadača používateľa. Z toho vyplýva, že Node.js predstavuje paradigmu "JavaScript všade" [6], ktorá zjednocuje vývoj webových aplikácií okolo jedného programovacieho jazyka, a nie rôznych jazykov pre skripty na strane servera a na strane klienta.

1.7.1 Yarn

Je package manager pre JavaScript, ktorý pomáha menežovať dodatočne doinštalované knižnice a rôzne iné dependencies v našom projekte. Keďže v dnešnej dobe každým rokom rapídne rastie počet týchto dependencies, je nevyhnutné package manager používať. Node.js prichádza s predinštalovaným package managerom npm. Napriek tomu sme sa rozhodli použiť yarn, ktorý bol vytvorený Facebookom, tak isto ako React Native a preto práca s ním bola konzistentnejšia a bez väčších problémov na rozdiel od npm.

1.7.2 Axios

Axios je knižnica pre JavaScript, ktorá sa používa na vytváranie HTTP requestov z node.js alebo XMLHttpRequests z prehliadača, ktorý podporuje aj ES6 Promise API.

2 Analytická časť

3 Návrhová časť

4 Implementačná časť

Záver

Conclusion is going to be where? Here.